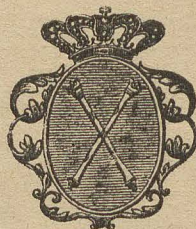

5140

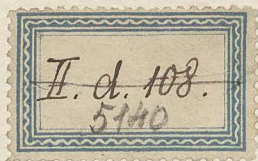
CIMELIA

Biblioteka Jagiellońska.

II. d. 108.

Cim 5140

II. d. 108.
5140

Ostrowski Joo.

1895. XII. 30.

II. d. 108.

Prerpa

5140

EPITHALAMION

IN NVPTIAS GENEROSI DOMINI
SBIGNEI LANCKORONSKI
de Brzezic, & in Włodzisław. &c.

Et

Nobilis: bené moratæq; virginis
CATHERINÆ Illustr. & Magnifici Dñi
CHRISTOPHORI KOMOROWSKI
de Komorow, Comitis Liptouix Aravixq;
Castellani Sadecñ. Filix.

A IOAN. OSTROWSKI.

Cracouix, XX. Septemb.

Anno Dñi. M. D. XC viij.

IN STEMMATA
Sponsi & Sponsæ.

Flammeus ore Leo sitientes venit ad undas,
Nimirum accensam vult releuare sitim.
O factum benè, progenies victura Leonis
Ista diu, triplicis fontis ut haurit aquas.

Lim. Qu. 5140

30
EPITHALAMION.

Am Septēber erat, terræ qui munere letus,
Suevit ab Arctois ultra discedere portis,
Hiberno cupiens in tramite sistere solem,
Tunc congesta Ceres multis dat gaudia terris,
Et teneros errare iocos facit illa colonis.
Gaudet odoratus maturis fructibus hortus,
Quem molles Zephyri Autumno cultore benigna
Exercent aurâ, cui aurea poma quotannis
Delicias afflant, per gratos dant & odores.

Ecce Comes Araui clara de stirpe Zoardi,
Pace domi placidus, bello foris horridus armis,
Quem fœlix Sandec gaudet pro præside nacta,
Excellenti virtute omni KOMOROVIVS Hæros,
Et Genero natæq; novos indicit honores,
Coniugij letos & præparat ipse triumphos,
Digne locer Genero qui claro stemmate prodit.
Digne Genero socero, virtute opibusq; potente.

Iamq; aderat præsens Heroum læta iuuentus
Ad sacra coniugij, quæ fausto fœdera nexu
Sanciat æternum verbo rogitante Sacerdos.
Ipse Pater Sponsæ medium KOMOROVIVS inter
Agmen conspicuus, læto sese omine præbet.
Adsunt & Comites patriæ duo lumina fratres.

A 2

Tu Ge-

Tu Generose Comes, diuino numine **foelix**
NICOLEE, Aonidum cultor, quem viuida virtus:
Offitio ornauit, faustè vt modereris habenas
Arcis in **OSWIECIM**, pacis pia vincula seruans.

Tu quoq; fraterno qui iunctus sanguine Sponso es
PRESLAE, clara patris tantùm duo pignora vestri.
At quæ Musa alios memoret, quos ordine longo
Agmen habet? Saluete pij, saluete beati,
O proceres: sis Sponsa tuo pulcherima **foelix**
Aduentu, sis Sponse tuis pulcherime letus.

Interea cuncti dum coniugialia currant,
Atq; parant thalamis patrio de more decorem,
Insonuere tubæ, perrupit ad ætera plausus.

Iam prodi noue Sponse, tibi, tibi ducitur vxor,
Ante alias virgo probitate **Hæroidas**: ipsæ
Cui Charites solitæ blandas agitare choreas,
Ipsaq; cui facie fulgens decederet **Hebe**.
Ex oculis pietas, è fronte relucet honestas,
Cuius & ingenuo castus pudor emicat ore.
Vox volat in triuiis, hac **foelix** coniuge sponfus:
Hæc etiam **foelix** bona coniuge sponsa marito.
Illustris virgo, illustri de stemmate Sponfus.

Vtraq; clara domus, **foelicia** tempora spondet.
Vistulis hoc residens decliui in margine ripe
Audiit, atq; sono resonare ita compulit **Echo**.
Bella canant alij, quos sæui dira **Cupido**

Exacuit

Exacuit Martis, sed ego noua gaudia Sponso
Atq; nouas thedas, & hunc gratabor honorè. (vates
SBIGNEE, Smyrneus licet haud sim carmine
Te celebrabo tamen, domus & præconia texam.
Sed iuuat in primis generis perquirere fontem,
Vel riuos captare tuos, quod dicere pergo.

Hic vbi dat tardos deflexa **Britania** soles,
Initium stirps vestra trahit clarissima regno
Stemmatis antiquo **ZADORÆ** de nomine dicta.
Ex hac Antistes **Wratillaue** præfuit vrbi,
Qui templum ornauit muris, & diuite cultu.
Ex hac emicuere etiam duo flumina belli, (tentes:
PRESLAVS, & **PRZEDBOR** Mauorte & pace po-
Deiscere assueti confertis viribus hostem,
Immanem ingluuiemq; armis arcere **Getharum**.
His **Wlodzislauum** dedit vltro **Casimirus REX**,
Cuius adhuc gaudent feri, sed voce, nepotes.
Quid memorem reliquos vestra de gente **Dynastas**,
Prælia miscentes patriæ pietatis amore?
NICOLEI en celso se attolit gloria cælo,
Regia namq; suis decorauit sceptrâ ferendo
Factis: cui animi vigor, & lux insita menti
Purior, hunc talem pepererunt laudis honorem.
Hic bona multa tulit patriæ cumulata saluti.

Sbigneus huic simili Marschalci illustris honore
Floruit, ingenio nulli & pietate secundus.

A 3

Omitto

Omitto proauos atauosq; retexere versu,
IOANNEM atq; illum notę virtutis ADAMVM,
Qui patrię Scyticam defensis funere terris
Merferunt gentem, flamma ferroq; minacem,
Quam sitiens nostri collectam sanguinis Hęmus,
Semper & esuriens Rhodope Thanaisq; niuosus,
Caspiacęq; fames extruserat impia portę.
Sed tamen hęc aliis post me memoranda relinquo,
Os quibus Aonio Musę lauere liquore,
Hęc omnia vt dulci referentes carmine laudes,
Fortia facta virum possint æquare canendo.

Ad propiora vocor. quis Christophori acta paren
Qui Castellanus Malogolczo præfuit olim, (tis,
Et post Radomi molles tractauit habenas,
Militię atq; domi non iure Hęc omnia æquet?
Hunc populi studia, ipsius Regisq; fauores
Sic comendabant, vt cunctis gratior esset:
Sendomirę hęc Musę cecinere, hunc omnis honesti
Mens dilexit amans, ornauit viuida virtus.

Huius stirpis ea est palme, hic SBIGNEVS ille,
Magnanimus iuuenis, cui thedas sacra iugales
Fert hodierna dies, patrię decus atq; columen.
Hic sibi consortem vitę sociamq; laborum
Adiungit modo, quam preciosius æstimat auro,
Quam genus & formę & vitę commendat honestas.

Dicite Pierides, letum mihi pingite Sponsum,

Illius

324
Illius vt vestro florescat carmine nomen.
Vesper vt Oceano mergens sua lumina magno
Igneus apparet, faciemque ostendit honestam,
Agricola hunc fixus miratur, & incipit alta
Promere voce melos, sic demum in tecta recedit.
Sic iuuenis Sponsus generoso pectore ZBIGNEVS
Inter conuiuias animo gratante renidet,
Flos decus & patrię certissima gloria terrę.
Ex ipsa generis maiestas fronte relucet,
Et facies animum loquitur grauitatis amantem.

Talis erat quondam tenera lanugine vernans
Scipio, cum bellis terras quassaret Iberas.
At te quo memorem versu, qui frater eidem
PRESLAE, tam patrię charus quàm Sbigneus ipse.

Sed iuuat & Sponsam nostris depingere metris,
Eximiam illustris venientem ab origine stirpis,
Quamq; coronat honos, generis splendorq; paterni.
Vt rosa flore suo pulchris decus adiicit hortis,
Inter odoratas latę diffusior herbas:
Sic animo formaq; sua CATHERINA decorem
Virginibus confert alijs: vt lilia calthas
Commendant croceas, Narcissus Amomum.

Felices animi felix cum coniunge coniunx.
Ipsa nouum vobis CRACI vrbs gratatur honorem,
Letitiã thalamos ornans votisq; ierenans.
Ergo sis felix istis Sponse inclyte votis.

Tecum

Tecum Nestereos coniunx fœliciter annos
Exigat, & dulci faciat te prole parentem.

Vivite fœlices iunctissima corda per ævum.

Vistulis hæc recinens in apertas protulit auras,
Verba remittebat sonitu resonabilis Echo.

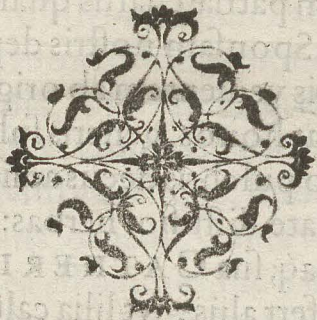
Excepi calamo, numeris Musisq; dicaui.

O mihi grata mex contingant otia lingua:

Adsit & ingenio facundæ copia lingua,

Nunquam cessabo vestras contexere laudes,

His modò quæ cecini, vultum præbete serenum.

Tecum

